

РЕШЕНИЕ

№ 6902

гр. София, 03.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6742** по описа за **2020** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр. с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Т. Н. Я., срещу Решение от 16.03.2020г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 136-ти състав, постановено по НАХД № 8090 по описа за 2019г.

Твърди се, че първоинстанционното решение е неправилно като постановено в нарушение на материалноправните разпоредби. Въз основа на наведените оплаквания, касаторът моли за отмяна на първоинстанционния акт и постановяване на друг, с който да бъде потвърдено издаденото наказателно постановление.

Ответникът по касационната жалба – Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призоваван не изпраща представител и не изразява становище.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд–София-град, след проверка на оспореното решение във връзка с изложените в жалбата оплаквания, както и по реда на чл.218, ал.2 от АПК, намира за установено следното:

С Електронен фиш серия К № 0936636, издаден от МВР-СДВР, с който на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300лв., на основание чл.189, ал.4, вр.чл.182, ал.1 ,т.5 от ЗДвП, за нарушение по ч.21, ал.1 от ЗДвП.

С касираното решение, СРС е потвърдил електронния фиш. За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях и установените факти по делото, е приел, че нарушението и неговия автор са безспорно установени.

Също така първоинстанционният съд е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати процесуални нарушения от категорията на съществените, които да нарушават правото на защита на нарушителя и ограничаващи възможността му адекватно да я организира.

Настоящата инстанция намира, че решението е неправилно и е налице основание за отмяна на електронния фиш, поради настъпила погасителна давност за административнонаказателно преследване. Доколкото по своите последици електронните фишове се приравняват на наказателните постановления /чл.189, ал.8 и ал.11 от ЗДвП/, като същите се издават във връзка с констатиране и санкциониране именно на административно нарушение, то приложими са общите правила относно давностните срокове, които се обсъждат и при наказателните постановления. По силата на препращащата норма на чл.11 от ЗАНН по въпросите за вината, вменяемостта и обстоятелствата изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите от общата част на НК, доколкото в ЗАНН не се предвижда друго, т.е. в административнонаказателното производство се прилагат правилата относно обстоятелствата, изключващи отговорността, предвидени в НК. Обстоятелство, изключващо отговорността е давността. Тъй като в ЗАНН липсват изрично норми, уреждащи въпросите на погасителната давност, субсидиарно приложение следва да намери чл. 80, ал.1, т.5 от НК, съгласно който наказателното преследване се изключва по давност, когато не е възбудено в продължение на две години в случаите, извън хипотезата по т.т. 1, 2, 3 и 4 на същия текст. Текстът на чл. 81, ал.2 от НК постановява, че давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето спрямо лицето, срещу което е насочено преследването. След извършване на действието, с което е прекъсната давността, започва да тече нова давност. На основание чл. 81, ал.3 от НК независимо от спирането и прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора тригодишния срок по чл. 80, ал.1, т.5 от НК. Следователно, срокът на така определената давност е четири години и половина.

Предвид датата на извършване на административното нарушение – 24.05.2015г., срокът след изтичането, на който е изтекла абсолютната давност в случая е 24.12.2018г., следователно към настоящия момент са налице основанията за погасяване на административно наказателната отговорност на касатора за процесното административно нарушение и това изключва правомощието на наказващия орган да го санкционира, с налагане на каквото и да е административно наказание.

Предвид изхода на делото и на основание чл.63, ал.3 от ЗАНН, на касатора следва да се присъдят сторените разноски в размер на 300лв., своевременно поискани и доказани със списък по чл.80 от ГПК

Водим от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2, предл.второ от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 16.03.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 136-ти състав, постановено по НАХД № 8090 по описа за 2019г. и вместо него

ПОСТАНОВИ :

ОТМЕНЯ Електронен фиш серия К № 0936636, издаден от МВР-СДВР, с който на Т. Н. Я. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300лв., на основание чл.189, ал.4, вр.чл.182, ал.1 ,т.5 от ЗДвП, за нарушение по ч.21, ал.1 от ЗДвП

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Т. Н. Я. сумата от 300лв разноски.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.